נתנה לחברו הוא מעל וחברו לא מעל בנאה בתוך ביתו ה"ז לא מעל עד שידור תחתיה בשוה פרוטה נטל פרוטה של הקדש ה"ז לא מעל נתנה לחברו הוא מעל וחברו לא מעל *נתנה לבלן אע"פ שלא רחץ מעל שהוא אומר לו הרי המרחץ פתוח לפניך הכנס ורחוץ *אכילתו ואכילת חברו הנייתו והניית חברו אכילתו והניית חברו הנייתו ואכילת חברו מצטרפין זה עם זה ואפילו לזמן מרובה :

גמ' *מ"ש הוא ומ"ש חבירו אמר שמואל בנזבר המסורות לו עסקינן : בנאה בתוך ביתו אינו חייב כו' : למה לי עד שידור תחתיה כיון א) דשניה מעל *אמר רב *כגון שהניחה על פי ארובה וכיון דבני לה מיהת מעל לימא מסייע ליה לרב *דאמר רב *המשתחוה לבית אסרו אמר רב אחא בריה דרב איקא *הנאה הנראת לעינים אסרה תורה לימא מסייע ליה הדר בבית של הקדש כיון שנהנה ממנה מעל אמר ר"ש לקיש *התם בשהקדישו ולבסוף בנאו אבל בנאו ולבסוף הקדישו מאי לא מעל מאי איריא רהיט ותני הדר בבית של מערה לא מעל לימא הדר בבית של אבנים שבנאו ולבסוף הקדישו לא מעל אמרי הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה :

הדרן עלך הנהנה

השליח *שעשה שליחותו בעל הבית מעל לא עשה שליחותו השליח מעל כיצד אמר לו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד כבד ונתן להם בשר השליח מעל *אמר לו תן להם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו (ו) *שתים והם נטלו שלש כולם מעלו :

גמ'

מ"ש · דכי נטלה הוא דלא מעל ומ"ש כי נתנה לחברו דמעל : בנזבר המסורות לו · ב] אותו אבן או אותו קורה עסקינן דכי נטלו הוא עדיין ברשותו הם וברשות הקדש נינהו כמתחלה אבל כי נתנה לחברו הרי הוציאו מרשות הקדש לחול ומעל : כיון דשניה · ג] שפיתתה וחתכה או נמי שבנאה בבנין מעל שהרי שינה אותה : שהניחה על פי ארובה · כשהיא שלימה שלא ד] בנאה כלום אלא הנחה בעלמא הוא דעבד בה הלכך לא מעל עד שידור התחתיה בשוה פרוטה · (נ"א) כגון שסתם פי ארובה והיה פירות תחת הארובה ועכשיו נהנה ממנו ה] *הכי שאין הגשמים יורדים עליהם דכיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לה מיהא מעל·*(א)הכי קתני (לעיל) כיון דבנה מעל דאע"פ שמחוברת היא בבנין חשיב לה כתלוש ולית בה מעילה : לימא · מדהכא מעל דאע"ג דחיברו כתלוש (ג) דמי והיינו מסייע ליה לרב דאמר המשתחוה לבית אסרו דאע"ג דמחובר לקרקע הוא לענין עבודת כוכבים כתלוש דמי דאי לאו אמרת כמחובר דמי לא אסריה דהכי גמרינן (ע"ז דף מה.) אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם ואי אמרת כמחובר דמי לא נאסר דהאי דומיא דהר ואי כמחובר דמי נמי לענין מעילה לא אית בזה מעילה דהא אין מועלין במחובר (ג) לקרקע: לעולם אימא לך דהמשתחוה לבית לא אסרו דכמחובר דמי וה"נ כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי ואי אמרת א"כ אמאי מועלין בה משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה במעילה וקורה זו שבנאה בבנין הנאה הנראית לעינים היא ולהכי מועלין : לימא · מדאמרינן הכא דמעל אע"פ שבנאו כתלוש דמי מסייע ליה הדר בבית של הקדש מעל דכתלוש דמי : אמר ר"ש לקיש· לעולם אימא לך בית כמחובר דמי ומהכא לא תסייע ואם אמרת א"כ אמאי מעל התם בשהקדיש האבנים והסיעם כשהן בתלוש ואח"כ בנאן דכיון דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דשוב בנאו דמחובר הוא יש בו מעילה : וקא דייק אבל בנאו ולבסוף הקדישו לאחר שהיה מחובר מאי לא מעל א"כ אמאי רהיט ותני הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל : אמרי ו] ט' · הא ודאי ה"נ הוה מצי למיהני ז] דודאי לא מעל (ד) אבל מש"ה נקט בית של מערה משום דפסיקא ליה דלעולם לית בה מעילה להכי(א) ח] (פסיקא הכי (ה) בא ליה למיהנייה) : בית של אבנים דעלמא לא פסיקא ליה · מילתא דיש הפרש בין בנאו ולבסוף הקדישו בין הקדישו ולבסוף בנאו להכי לא הנייה ולעולם דוקא הקדישו ולבסוף בנאו יש בו מעילה דכתלוש דמי :

הדרן עלך הנהנה מן ההקדש

השליח שעשה : לא עשה שליחותו · אלא שינה ממה שאמר לו בעה"ב השליח מעל : תן בשר · של [ג] הקדש אמר לו תן להם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו ב' ב' והם נטלו ג' ג' כולן מעלו · בעה"ב מעל לפי שנעשה שליחותו בחתיכה א' והשליח והאורחין מעלו שכל א' וא' הוסיף א' מדעתו: **גמ'** מאן

נחברו שאיכהו מלשונו : **בנאה** בתוך ביתו הרי זה כו' מעל · מפורש בגמ' כגון שלא שינה אותה אלא הניחה ע"פ ארובה דאי עשה בה שיטי קגלה הנזבר ויצאה לחולין : **נתנה** לבלן אע"פ שלא רחץ מעל . בפרק הזהב (ב"מ דף מח.) מייתי מינה סיוע לר"ש לקיש *דאמרינן משיכה מפורשת מה"ת ודייק מינה דוקא בלן דלא מיתסרא משיכה אבל שאר בעלי אומניות לא מעל עד דמשיך ומ"מ לר' יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות לא מותיב מינה דמצי לאוקמא בבלן עובד כוכבים דהתם ודאי בשאר אומניות לא מעל עד דמשיך דכיון דבישראל מעות קונות בעובד כוכבים קונה במשיכה כדאמ' בבכורות(דף יג.) לעמיתך לישראל בחדא ולעובד כוכבים בחדא ואפ"ה הוי סייעתא לר"ש לקיש דלכאורה לא משמע בבלן עובד כוכבים דומיא דלעיל דקתני נתנה לחברו והתם בישראל מיירי מדקתני חברו : **שהוא** אומר לו הרי המרחץ פתוח הכנס רחוץ · כלומר הבלן יאמר אין הדבר מעכב בי שהרי הכל מוכן ואם כן קנה המעות : **אכילתו** ואכילת חברו · פירוש אוכל בחצי פרוטה והאכיל לחברו בחצי פרוטה הנייתו והניית חברו כגון שסך עצמו בשמן של הקדש בחצי פרוטה וסך חברו בחצי פרוטה מצטרפין זה עם זה ואפילו לזמן מרובה ט] : **מאי** שנא הוא ומאי שנא חברו · דכי נטל לא מעל י] כו' נתנה לחברו מעל יא] בנזבר המסורות לו יב] טלה כדפי' במתני': **למה** לי עד שידור · כיון דבנה מעל קס"ד השתא דבנאה מיירי יג] שפתתה והניחה הרי לך שעשה בה שינוי וקגלה ומשני אמר רב כשהניחה על פי ארובה פירוש כשהיתה מתוקנת מקודם לכן ולא עשה בה שום שינוי רק הניחה על פי ארובה יד] ומטיחה בטיט עד שנתחברה יפה טו] וכיון דבני ליה מיהא מעל בניתותא טז] כלומר לאחר שבנאה מועל בה אם דר התחתיה שוה פרוטה אע"ג דאין מעילה במחובר לקרקע היינו תלוש ולבסוף חיברו וקסבר הוי תלוש : **לימא** מסייע לרב דאמר המשתחוה לבית אסרו · יז] דקא סבר תלוש ולבסוף חיברו הוי תלוש [ג] (וה"ה דהוה מצי לשנויי) ודחי ליה הנאה הנראית לעינים אסרה תורה כלומר לעולם תלוש ולבסוף חיברו הוי מחובר ושאני הכא משום דהוה ליה הנאה הנראית לעינים שהארובה נכרת היא מבחוץ : יח] **הדר** בבית של הקדש כיון שנהנה מעל . אלמא תלוש ולבסוף חיברו הוי תלוש יט] וה"ה דהוה מצי לשנויי הנאה הנראית לעינים שאני ומשני אמר ר"ש לקיש התם כשהקדישו ולבסוף בנאו דהתם אפילו למ"ד הוי מחובר (ולא) מעל כ] כיון שהקדישו קודם כא] ותימה [ו]צ"ע לעיל דקאמר וכיון דבני מעל לימא מסייע ליה לרב אמאי לא דחי ליה ולאוקמא למתני' כשהקדישו ולבסוף בנאו [ה] אבל בנאו ולבסוף הקדישו לא אמרי האי טעמא [וי"ל דאף דבנאו ואח"כ הקדישו ס"ל דלא מהני אלא משום הנאה הנראה לעינים הוא דאסור] והשתא אתי שפיר דמייתי סייעתא מהדר בבית של הקדש ולא מצי לדחויי הנאה הנראית לעינים שאני דקא סלקא דעתך השתא דמיירי בבנאו ולבסוף הקדישו דלא מהני ליה ההוא טעמא וכי דחי ר"ש לקיש כשהקדישו ולבסוף בנאו מטעם הנאה הנראה לעינים הוא :

הדרן עלך הנהנה מן ההקדש

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל · כדאמרינן לעיל באידך פירקין (דף יח:) דילפינן חטא חטא מתרומה : **אמר** לו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד כבד ונתן להם בשר שליח מעל · שהרי לא עשה שליחותו של בעל הבית שלוה לו כב] :

מאן

הגהות צ"ק [א] חבינא ליה למהניה · [ב] הקדש הס"ד ואח"כ ד"ה אמר לו · [ג] וה"ה דהוה מצי לשנויי דהתם מיירי שבנאן לאבני בית כשהן תלושים ודחי ליה כו' · [ד] א"כ : [ה] וי"ל דהא דמשני בנאה הנראה לעינים היינו כשהקדישו ולבסוף בנאו אבל בנאו ולבסוף הקדישו לא אמרי הכי · האי טעמא והשתא אתי שפיר כו' ·

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones